

გაზაფხულის მაყრები

მიიპარება ზამთარი,
ძალ-ღონე გამოელია,
და თვალს არიდებს გაზაფხულს!..
რა ცუდი მასპინძელია!

კარის-კაცები თან მიჰყავს:
ანთება, სურდო და ხმელა:
ნწინ წყალი, უკან მეწყერი!..
წყალმა წაიღო სუყველა!ნ..

მის ნაცვლად ველით გაზაფხულს:
ჟუჟუნა, მშვენიერია!..
იმისი ტანისამოსი
უცხო და მრავალფერია!

წინ მოუძღვიან ჩიტები
მაყრულით საამურიტა,
ბულბული ჩანგით დახვდება
და შაშვი სალამურიტა.

მერცხალი მახარობელი
ჭიკჭიკით მონავარდუა
და სუნნელების მფრქვეველად
მზად ზამბახ, ია, ვარდია.

ქვეყანა მაჯას გაიხსნის,
გული დაიწყებს ძგერასა
და საიდუმლო სიმებით
იწყებს ბუნება ჟღერასა.

1893 წ.